

Mørkevandring **- med en blanding af stilhed og Walk & Talk.**

Har mørket noget til os? Er mørket bare mørkt? Hvad er der med mig og det? Kan det, at favne mørket – i vid forstand, være en ny nåde at favne livet på?

”Dit ord er en lygte for min fod, et lys på min sti” Salme.119:105

”Jeg giver dig mørkets skatte, de bortgemte rigdomme, for at du skal vide, at jeg er Herren, Israels Gud, som kalder dig ved navn.” Esajas 45:3

Formen:

Hav en påfyldt petroleumslygte klar til ca. hver anden deltager. De er billige hos Harald Nyborg. Man kan også med en limpistol lime et lys fast i bunden af et rødbedeglas og lave lang hank med ståltråd. Det fungerer fint, men er truet i regnvejr. Det er godt at have lyset ved foden, så man kan se vejen/stien, hvor man træder. Undgå fuldmåne, hvis lygten skal give mening ☺ Hav tændstikker med på turen.

Find fx skriftsteder som handler om lys og mørke, eller frygt og tillid. Det kan også være et adventstema om at vente, at noget skal fødes, eller et tema om: fra død til liv.

Giv deltagerne nogle stykker at vælge i mellem. Lav små sedler med skriftstederne, så man kan tage det med sig.

Beslut om hele vandringen skal være i stilhed, eller om det skal være en blanding af stilhed og samtale. Beslut hvem der går forrest og bagerst og gå ikke for hurtigt. ”I langsomheden ligger hengivelsen gemt” ☺

Introducer/instruer deltagerne på formen og indholdet. Gå ind i stilheden. Der vælges mellem skriftstederne, som er lagt ud på et bord. Når alle er klar i tøjet og med lygte samles flokken i en rundkreds udenfor og fx Birgitta af Vadstena's bøn bedes i fællesskab: ”Herre, vis mig din vej og giv mig mod til at vandre den.”

Indholdet:

Oplægget er efter lectio divina metoden:

Hvad standser dig?

Hvad vil det dig?

Hvad kalder det/Gud dig ind/ud til?

Velbeholdne hjemme igen, samles deltagerne i rundkreds og ”taletidskorset” går rundt – eller hvad man nu praktiserer og vi lytter til det, der er blevet rumsteret med.

Afsluttende bøn, fx Den Keltiske Velsignelsesbøn.